

300 Kč měsíčně ke stravě. Zejména z tohoto posledního tvrzení, jež se přimyká k ustanovení § 1152 obč. zák., plyne, že žalobce opíral v té příčině žalobní nárok o smlouvu služební, netvrdě, že žalovaní byli by na jeho úkor obohaceni a že žádá náhradu toho, co tím způsobem přešlo v majetek žalovaných, poněvadž odpadl právní důvod, aby si to podrželi. Ani v rekursu neuplatňuje, že opíral žalobní nárok o tento právní důvod. Otázkou, zda skutečně byla učiněna taková úmluva, a zda z ní žalobce může vyvozovati žalobní nárok, nelze se při posouzení příslušnosti zabývat, poněvadž tu jest přihlížeti jen k tomu, o který právní důvod žaloba podle svých údajů je opřena. Jest proto přisvědčiti názoru odvolacího soudu, že je pro zažalovanou pohledávku dána výlučná příslušnost buď pracovního soudu nebo pracovního oddělení, nebo okresního soudu ve smyslu §§ 1, 3, 4 a § 42 zákona čís. 131 sb. z. a n. z roku 1931. Nepochybil tudíž odvolací soud, když žalobu odmítl pro nezhojitelnou nepřislušnost.

Čís. 13418.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Předmětem jednání podle vládního nařízení čís. 164/1933 sb. z. a n. může býti i ohláška nároku na úpravu pachtovného, jež se stala před 24. srpnem 1933.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1934, R I 251/34.)

Soud první stolice zamítl návrh pachtýře na úpravu pachtovného. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu první stolice, by dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Soud první stolice zamítl návrh na úpravu pachtovného, poněvadž pachtýř dopisem ze dne 22. srpna 1933, tedy ještě před účinností vládního nařízení ze dne 29. července 1933 čís. 164 sb. z. a n., která nastala teprve dne 24. srpna 1933, požádal propachtovatele o úpravu pachtovného, a dopis ten následkem toho podle ustanovení § 7 cit. vládního nařízení neměl právní význam. Leč vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n. ustanovuje jen, že pachtýř jest povinen pod ztrátou nároku na úpravu pachtovného oznámiti propachtovateli nebo jeho hospodářské správě doporučeným nebo na potvrzení dodaným dopisem do patnácti dnů ode dne účinnosti nařízení, že žádá o úpravu pachtovného. Tím jest dán nařízením jen nejzazší termín, do kterého dopis musí býti dodán propachtovateli, má-li míti právní účinek. V nařízení není však udán počáteční termín, kdy nejdříve má býti dopis odeslán neb dodán, zejména neplyne z ustanovení § 7 vládního nařízení, že dopis smí býti dodán s právní účinností teprve v patnácti dnech po 24. srpnu 1933. Jelikož nařízení nevylučuje, by dopis nebyl zaslán a dodán po vyhlášení nařízení, byť i před jeho účinností, an v nařízení jest ustanoven jen termín konečný, nebylo správným, že soud první stolice návrh na úpravu pachtovného zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, poukázav k důvodům napadeného usnesení.